

UDVARHELYI HIRADÓ

SZÉPIRODALMI, TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

H. 200 225

6121

Előfizetési árak:

Egész évre 8 kor. fél évre 4 kor. negyed évre 2 korona.
Egy szám ára 16 fil. — Községek-, körjegyzők- és tanítóknak
egész évre 6 korona.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

Becsek Aladár.

Hirdetések a legolcsóbban számíttatnak. Nyílttérre 50 fillér. — Megjelen hetenként egyszer, vasárnap.
A hirdetés és nyílttér díja előre fizetendő.
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Becsek D. Fia könyvnyomda

Művészet az iskolában.

A művészet iránti érdeklődésnek Wlassics Gyula adta meg az impulzust, részben azzal, hogy kiválóan érdeklődött a magyar művészet iránt, részben ama pedagógiai intézkedésekkel, a mikkel a művészetet a nevelés szolgálatába is akarta terelni. Ki ne emlékeznék hálás örömmel ama rendeletekre, melyek a tanárokat az ifjúság képzőművészeti nevelésére utasítják! Hiányos, egyoldalú nevelés az, amely pusztán a betűt tanítja, a betűkbe foglalható igazságokat, a betűben nyilvánuló szépet. A szem és fül útján való képzést a mi nevelési rendszerünk nem ismerte és Wlassics Gyula egy egész új művészi világot adott az ifjúságnak, mikor a verseken kívül képeket és szobrokat mutat neki.

De a mikor arra gondolunk: mennyivel teljesebbé teszi a közoktatásügyi miniszter törekvése az ifjúság világát, a maga ijesztő, megdöbbentő meztelességében tárul föl a tény, hogy az a világ, melyre a mai pedagógia az ifjúságot neveli, mennyire töredékes, mennyire más, mint az igazi világ, melynek a jövő generációt nevelik. Amíg az ilyen ríktó epizód nem figyelmeztet reá, szinte magától értetődőnek is látjuk, ami pedig valójában képtelenség és megfoghatatlanság: hogy a szépre, jóra és igazra való fogékonytátétel ürügye alatt az egész nevelés tudomány még annyi fölöslegest ad be az ifjúságnak, olyan életről mesél nekik, a milyen sincsen és eldugja előlük az életet, melybe könyörtelenül bele kerülnek s a mely számára voltaképpen nevelnék az ifjúságot.

Hiszen a szándék jó és tendenciáját meg is kell óvni. Ismerje meg az ifjúság az élet nemes hódításait és tanulja megvetni a rosszat, megbecsülni a jót. Az ifjúságot az erkölcs jegyében kell nevelni s ideálokkal táplálni. De kérdés: helyes módszer-e eldugni az ifjúság szeme elől a valódi életet? Szolgál-e az erkölcsnek, ha Ovidius olvasásakor a tanár azt mondja: ezt pedig át kell lapozni és nem szabad megtanulni, Shakespeare-ből nem szabad ismerni Romeo és Juliát, de még a tiz parancsolat sem szabad egészen megtanulni? Mire vezet ez a dugdosás? Hogy lehet a művészet tényezője a nevelésnek, ha pedagógiai pruderiája elrejt a szentirástól kezdve Arany Jánosig az irodalom remekait? S az igazság micsoda meggyőző erejével hathat az ifjúságra ez a dugdosás, ez az ideálisra stilizálás, mikor valamenynyien tudjuk, hogy a törlésre, átlapozásra szánt passzusok a legkedvesebb olvasmányáivá válnak a tanulóknak s a tanár meg tanítvány kölcsönösen titkolóznak egymással.

Elfoglaltság is kell ehhez a pedagógiához. Manapság az ökölnyi ember sem áll már annyira távol az élettől, mint ez a pedagógiai papirosvilág, melyről elhitetik vele, hogy ilyen az élet. A nevelés gondosan kerül minden vonatkozást a szerelemre, pedig hát a kis gyerek is tudja, hogy van házasság s a serdültebb, látóbb szeme még többet vesz észre. A miről a nevelés nem szól az ifjúságnak, arról szól a titkokat feszegető vétke kíváncsiság, a pad alatt dugdosott pornográfia. A pedagógia gyerekesen behunyja szemét az ugynevezett kényes dolgok előtt, s azt hiszi, ezzel elrejtette őket a gyerekek szeme elől is. De legjobb esetben is, a teljesen szemérmesség elv szerint szerencsésen fölnevelt ifju vagy leányka ezzel a preparált, stilizált világképpel kinevezve, a mikor belép a valódi életbe, uton-utfélen beleütközik a maga vélt igazságaival az élet kendőzetlen tényébe. Mi ennek eredménye? Vagy a teljes csalódás és korai életunor, ha többet hisz az iskolának, vagy a sivár szkepticizmus minden ideálisabb föl fogás iránt, ha többet hisz a valódi életnek. Erről a pesszimizmusról, erről a szkepticizmusról, mely különösen a mai ifjúságot jellemzi, sokat irtak már a

filozófusok, de azt hiszem, a sok egyéb ok között, a mi nyomós lehet, nem utolsó a modern nevelésnek elrejtő, letagadó, stilizáló irányzata, mely olyan világot mutat az ifjúságnak, a milyen az iskolapadokon kívül sehol sincsen.

Kérdem: szükséges ez? Szabad ezt tenni? Az erkölcs kultusza, az emberlélek romlatlansága valóban táplálkozik-e rejtegetésből, fél igazságokból egész hazugságokból? Az életnek ama hatalmas elemei, melyek ma sátnjai a pedagógiának, valóban sátnok-e s a mi az életben van és ami nélkül élet nem lehet, valóban lehetetlen és veszedelmes abban a képben, a melyben az ifjúságnak mutatják az életet? A természet és az igazság nem a maga mindenségében fonséges és erkölcsös, csak egyes kimustrált részeiben s csak az iskolamester korrekturájával tökéletes az isten világalakítása?

Nem e helyen akarom én e kérdést megoldani, csak fölvetem. Az ifjúság, melynek iskolai tudományát az élet megczáfolja abban a pillanatban, melyben megismeri, nem lehet életképes és következtetésképpen nem tökéletes. Egy erkölcsi föl fogás, mely csak addig ér valamit, a mig az élet próbára nem teszi, nem lehet alapja az egész életnek. S végre az igazság sohasem lehet erkölcstelen, ellenben erkölcstelen a sejtető lepel, melybe a szemérmeskedő pedagógia a maga apró erkölcsös titkait boritgatja.

Ha a művészet akarná a közlebbre vinni az ifjúságot, a pedagógiát kell közelebb vinni az élethez.

Az élet s a teremtes nem erkölcstelen, csak a föl fogás teszi azzá. S bizony a pedagógiának szaktania kell eddigi hagyományával s keresni a módját, miképpen lehet az igazi élet ismertetésével ápolni az ifjúságban az erkölcsöt és erényt.

Ebben segítségére lesz majd a művészet, de erre kényszeríti is majd a művészet. Végre is, a képet vagy szobrot nem lehet bemutatni — kihagyásokkal s a miloi Venusből nem lehet átlapozni semmit.

(K-r.)

Ujév a vármegyénél.

Hogy most „politika“ nincs vármegyénkben, az is az Isten áldásához tartozik. Ebből, vagy abból hiába is igyekeznének szikrákat csilolni. Mind csak hajánál előre rángatott téma volna. Nekünk ez az általános szélesönd kedves, sőt biztató látvány. A békés munkálkodás, a zavartalan produkció s a lényeges dolgokban való általános egyetértés látványa az. Jele egyszersmind, hogy a lefolyt esztendő munkája szerencsésen fáradozott az ellentétek kiegyenlítésén; de jele annak is, hogy ebben a közönség a közjólét nem kis emelkedését látja. Ilyennek szeretjük mi látni a vármegyét. És szükséges az, hogy ennek az állapotnak minden előnyét és jóságát megértsük. Nagy és drága volt, az igaz, a tanulmány ára, amíg ide értünk. A közönség józan magatartása mutatja, hogy megértette a szerencse kedvezését és élni is tud azzal, mivel a legbékésebb hangulatban értük el az új esztendő küszöbét, a melyet jól esett hallani a vármegye első emberétől is.

Hagyományos a jó kívánságok tolmácsolása ujév napján a megye vezéremberei előtt. Vármegyénk főispánjánál, mint minden évben, az idén is tiszteltgett a vármegye tisztviselői kara az alispán vezetése mellett.

Tíz órakor kereste fel a vármegye és város tisztikara Hollaki főispánt hivatalos helyiségében, a hol Damokos alispán a következő beszéddel üdvözölte:

Méltóságos Főispán Ur!

Udvarhelyvármegye és Székely-Udvarhely rend. tanácsu város tisztviselői kara megjelenik ma Méltóságod előtt azon kérrrel, hogy a beállott új év alkalmából hódolatteljes üdv- és szerencsekívánatait a legmagasabb trón zsá-

molya elébe juttatni s a magas kormány nál hasonló érdekelmeinket kifejezni méltóztassék.

Együttal engedje meg Méltóságod, hogy ugy méltóságodnak mint kedves családjának legőszintébb szívből eredő érzésekkel kívánjunk boldog új évet. Vármegyei tisztikarunk, mostani szervezetében hasonló alkalommal utoljára jelenik meg méltóságod előtt. Ez év végével a vármegyétől nyert megbízatásunk lejár s a bekövetkezendő választás küzdelmeiben, lehetnek közülünk olyanok is, kik vesztések maradnak.

Mindazonáltal, dacára annak, hogy mostani közigazgatási rendszerünk mellett, az időnként megújuló választások esélyeivel, a tisztviselőnek és családjának jövője biztosnak alig nevezhető: tisztviselő karunk percze sem tévesztette szem elől a kötelesség, a munka parancsszavát s ennek teljesítése közben mindig maga előtt látta Méltóságodat, ki fáradhatatlan buzgalommal híven követte és érve nyesítette Nemes Udvarhely-Szék zászlójára felírt azon jelét:

„Hol törvény, jog, egyetértés

Nem fér oda semmi sértés.“

Ezen zászló alatt, Méltóságod kormányzata mellett kívánunk küzdeni mindvégig, küzdeni azért, hogy vármegyénk és különösen városunk boldogabb új éveket érhesen. Ennek elérhetéséért kívánjuk, hogy Méltóságod, ki bölcs kormányzatával rövid idő alatt is nagy eredményeket tudott elérni, — sokáig éljen! (Éljenzés.)

Hollaki főispán a következőleg válaszolt:

Nagyságos Alispán Ur! T. Uraim!

Meg vagyok győződve, hogy midőn ez új év reggelén önöket testületileg egybegyűlve látom, mindnyájunk szívét közös érzelmek hatják át.

Ezek között az érzelmek között első helyet foglal el a szeretet és ragaszkodás embertársaink és különösen azok iránt, kikkel valamely kötelekben állunk és kiktől jót tapasztaltunk a multban vagy jót remélhetünk a jövőben.

Mindnyájan jól tudjuk, hogy szeretett Hazánk és nemzetünk mily sok jót köszönhet szeretett királyunknak és mily jókat remélhet még koronás királyunktól. Ezért hálát adva az Isteni Gondviselésnek, hogy Ő Felségét hazánk és nemzetünknek megtartotta és kifejezést adva azon óhajtsáknak, hogy a Mindenható királyunk életét még sokáig tartsa meg, örömmel fogom tolmácsolni illetékes helyen az új év alkalmából kifejezett hódolatteljes üdv- és szerencsekívánataikat, valamint koronás királyunk Ő Felsége iránti tántoríthatatlan hűségüket és ragaszkodásukat.

Egyszersmind ismerve a magas kormány iránti ragaszkodásukat és bizalmukat nem fogom elmulasztani ezt is üdv- és szerencsekívánataik kifejezése mellett tolmácsolni.

A személyem iránt kifejezett üdvkívánatokért fogadja a tisztelt alispán ur és fogadják tisztelt uraim hálás köszönetemet.

T. Uraim! Önök a kötelességteljesítés megnyugtató öntudatával léphették át az új év küszöbét. Ez az öntudat nyújtson Önöknek erkölcsi erőt a jövőben is feladatainknak buzgó teljesítésére.

Magam részéről örömmel jegyezhetem meg, hogy az Önök munkássága és ügybuzgósága iránti reményeimben nem csalatkoztam s ez feljogosít arra a feltevésre, hogy a tisztelt alispán ur bölcs vezetése alatt tisztviselő karunk hivatásának ezután is buzgón meg fog felelni.

Magas kormányunk és különösen ennek elnöke, ki a belügyi tárczát vezeti, mindnyájunk által ismert jó akaratú viseltetik a közigazgatási tisztviselők iránt. Egyszersmind pedig legtöbb gondjait képezi a közigazgatás rendszerének gyökeres javítása, reformálása. Bizton remélhetjük, hogy a közeljövőben a közigazgatási eljárás egyszerűsítése és ezután nem sokára annak alapos átalakítása meg fog történni s mindezek üdvös eredményt fognak létrehozni ugy a közönségre valamint a tisztviselőkre nézve is. Bizton remélhetjük, hogy ezen intézkedésekkel kapcsolatosan a tisztviselők helyzete ugy anyagi, valamint erkölcsi és közszolgálati tekintetben jelentékenyen fog javulni.

Ezekkel a biztató reményekkel kérem Önöket, folytassák szorgalommal és ügybuzgalommal, önérzettel és kitartással munkájukat és egyszersmind arra is kérem, hogy munkálkodásuknál a közönség érdekeit mozdítsák elő, annak jólétét tekintésük szemük előtt, mert mindnyájan tudjuk mily nehéz viszonyokkal küzd a mi népünk és a jó közigazgatási tisztviselőnek feladata a közönség bajainak lehető orvoslása. Legyenek meggyőződve, hogy ebbeli munkásságukban igazságos és jóakaratu támogatásomra számíthatnak.

Szíves jó kívánságaikat köszönettel fogadva, viszont azt kívánom Önöknek, adjon a Mindenható mindnyájuknak ez új évben szerencsét, hogy életcéljaik elérésére sikeresen munkálkodjanak közre a hazának, vármegyénknek és családjáiknak javára. (Éljenzés.)

66-19027

Innen a tisztviselők az alispáni iroda helyiségebe vonultak, hol *Damokos* alispánt Gróf *Lázár* Ádám a következő szavakkal üdvözölte:

Tisztelt Alispán Ur!

Az ősi szokásnak hódolva megjelentünk az új év alkalmából jó kívánatainkat kifejezni; de talán nem üres szólam ha azt állítom, hogy példaadó gyakorlat nélkül is eljöttünk volna, mert alispán urhoz ma már nemcsak a hivatali eszünkben kifejezett kötelek fűz, hanem egy talán hasonló erejű, aethicai kapocs, melyeket apránként alispán ur vert kapcsolcsá, lankadatlan munkásságával és mely az idő telésében nemhogy lazulna, hanem mindinkább szorosabbra fűződik, s melyhez a zománczot szolgáltatni együttesen vagyunk hivatva, — az egymás iránti szeretet, tisztelet és becsülésnek állandó ápolásával.

Ez a kép a közel múlté, de egyuttal ilyennek óhajtuk látni a legtávolabbi jövőben is és hisszük, hogy alispán ur a maga elé tűzött és az egyébként is reá váró feladatok nagy tömkelegében sem feledkezik meg egy pillanatra is azokról, kik nehéz munkájának közmegelegedésre való megoldásánál tőlük telhetőleg segélyre vannak és jövőre is önzetlenül segítségére óhajtanak lenni.

És most engedje meg t. Alispán ur, ha egy pillanatra visszaszállok a multra s megemlékezem azon tisztviselő társainkról, kik most egy éve velünk siettek leróni a tiszteletnek adóját, — de ma már oda költöztek, hol farsztó munkásságuk után örök pihenés az egyedüli részük, — én s velem együtt tisztársaim ime lerójuk velük szemben az emlékezésnek, a kegyeletnek adóját!

S most oda hagyva a halottak csendes otthonát ismét rátérek az élők forgatagába s magam és tisztársaimnak munkásságát újólag felajánlva azt kívánom, hogy a minden kegyelemnek forrása, az a jószágos Isten alispán urat sokáig éltesse! éljen. (Éljenzés.)

Az alispán meleg szavakkal köszönte meg a tisztviselők tiszteletének, ragaszkodásának eme megnyilatkozását, s biztosította őket változatlan, önzetlen barátságáról, pártfogásáról.

Hollaki főispánt még a délelőtt folyamán felkereste a Főreáliskola Dr. *Solymossy* Lajos kir. igazgató vezetésével; a tanfelügyelőség *Sándor* Mózes kir. tanácsos, tanfelügyelővel; Kir. erdőhivatal *Fás* Gyula kir. erdőmester vezetése mellett; Államépít. hivatal *Diószeghy* Samu kir. főmérnökkel; Pénzügyigazgatóság — *Roediger* Gyula h. igazgató vezetése alatt; kir. törvényszék Dr. *Simó* Balázs h. elnök vezetése mellett.

Mik legyenek társaséletünk vezérelvei?

Társaséletünk és érintkezésünk egyik nélkülözhetetlen feltétele az őszinteség és a bizalom. Kölcsönös érintkezésünk lényegileg attól van feltételezve, hogy embertársainkkal a nyelv, a beszéd, vagy az egymással való egyéb eszközei segítségével közöljük érzelmeink, gondolataink és akarat elhatározásaink tartalmát, mely közlés viszont a társasélet különböző szükségletei és erkölcsi feladatai által van meghatározva. De ez a közlés csak úgy felel meg a magarandeltetésének, ha az ember az ő belsejének, érzelmének, gondolatának és akaratának tartalmát hiven és igazán tárja fel felebarátja előtt, minden tettetés és hamisság kizárásával. A belső tartalomnak ily módon való hű feltárásában áll az őszinteség és az igazszívűség erénye, mely mint ilyen legelső feltétele az emberek társas gyűlésének, együttmaradásának s a melylyel más a kölcsönös felebaráti tisztelet- és szeretetből kifolyólag tartozik minden ember az ő felebarátjának. Az őszinteség erénye nélkül nincs erkölcsi és értelmi tökélesedés s nincs alap és tér, a melyen a jog és erkölcsiség gyökeret verhetne.

Ennek ellentéte a hazugság és a színlelés. A hazugság az a véték, a melyben az ember a maga belső életének valódi tartalmát, tehát érzelmeit, gondolatait és szándékait felebarátai előtt nemcsak eltakarja, hanem azoknak tudatosan és szándékosan a valóságtól egészen elütő tartalommal oly modorban és azzal a célzattal ad kifejezést, hogy azt mások igazságnak vegyék, úgy hogy a hazugságnak célja másoknak tévutra vezetése. A hazugság tehát a romlott lelkiület megnyilatkozása, a melynek egész valója a csalfaság, tettetés, ámitás és önzés. S ami a hazugságban beszéd által történik, ugyanaz történik a színlelésben tettek, cselekedetek s az ember egész magaviselete által. Ugy a hazugság, mint a színlelés egyenes megtagadása az ember személyes méltóságának s a köteles felebaráti tiszteletnek és szeretetnek.

A mint az emberek társas életében az egymás iránti őszinteség egyik legfőbb kötelességünk, ép úgy másrészt a társas érintkezés egy másik alapfeltétele az egymás iránt való bizalom erénye. Őszinteség és bizalom kölcsönösen feltételezik és kiegészítik egymást s a két erény egymással karöltve ha-

ladva képezi a valódi erkölcsi társadalom életrendjének nélkülözhetetlen feltételét. A bizalom kötelességünkkel teszi, hogy felebarátaink nyilatkozatait a kölcsönös szeretetből és tiszteletből eredő bizalommal, azaz belső életük hű és igaz kifejezéseként fogadjuk mindaddig a míg jellemükben, őszinteségükben való kételkedésünkre alapos okunk nincsen. Mai társadalmunkban igen sok a hiány és a hiba az őszinteség s a bizalom körül. Modern életviszonyainknak és érintkezéseinknek egyik legkézzelfoghatóbb ezen két erény megrendülése felebarátainkkal szemben. Hiányzik a kölcsönös becsülés és tisztelet s igen gyakran felebarátaink áran és vállain akarunk boldogulni és emelkedni. Szellemi, de főleg anyagi érdekek napjainkban iszonyu képét nyújtják az őszinteség és a bizalom hiányának s a becsületszó mintha értékét veszített portékává vált volna. S mi az oka ez általánosan észlelhető lazulásnak? Az istenfélelem és szeretet hiánya, a melynek aztán természetes következménye az emberszeretet erényének megtanulása. Önzés és hiuság az a két bálvány, a melynek ma a modern ember áldozataivá esik. A sok családi dráma, a még több vagyonbukás, üzleti csőd szerföltött ijesztő megszorodása, szomorú fejetei korunk és társadalmunk őszinteség- és bizalomhiányának. A szociális bajok forrása is ebben keresendő. Ha jobban becsülnék, tisztelnék és szeretnék egymást az emberek, népek, nemzetek, kevesebb volna a baj, több volna a bizalom, nagyobb volna a jólét, boldogabb volna az ember, erkölcsösebb a társadalom.

N. — v.

Ujdonságok.

Személyi hir. *Diószeghy* Samu kir. főmérnök, az államépítészeti hivatal főnöke a napokban három hónapi szabadságra megy, a mely időt részben Dániában és Svédországban fogja töltöni. Távolléte idejére a hivatal vezetését *Hoffmann* Sándor kir. mérnök veszi át.

A vasuti szabad és bérletjegyek. Mint a „Budapesti Tudósító“ értesül, Hegedüs Sándor kereskedelemügyi miniszter, méltáoyolván egyrészt azokat a nehézségeket, a melyeket az 1901. évre szóló vasuti jegyek kiállítása a kir. államvasutak igazgatóságánál okoz, másrészt különös figyelemben részesítve azon nem ritkán fontos okokat, melyek indokolták teszik, hogy különösen az azzal ellátott köztisztviselők vasuti bérlet- és szabadjegyeket fennakadás nélkül használhassák, értesítette a m. kir. államvasutak igazgatóságát, hogy az 1900. évre kiállított államvasuti összes bérlet és szabadjegyek érvényét az 1901. év január hó 15. napjáig kiterjesztette.

Főispáni instelláció. Nagy-Küküllő fiatal főispánját, *Béldy* Lászlót, volt országgyűlési képviselőt hivatalába folyó hó 12-én fogják ünnepélyesen beiktatni. Az ez alkalomból tartandó törvényhatósági gyűlésre Udvarhelymegye törvényhatóságát már meg hívták s előreláthatólag ott megyénk a fő- és alispán vezetése mellett küldöttségileg képviselteti magát.

Városunk anyakönyvi forgalma. Az urnak 1901-ik esztendeje, a mely végeredményben mégis csak a mult századnak bezáró része volt, városunk anyakönyvi forgalmát illetőleg nem maradt hátrább a megelőző évnél. A házasság hymen lánczait ez évben 53 pár vette fel, a mely szám a megelőző évhez viszonyítva szaporodást mutat föl. Született összesen 239 lény, a melyből fiu volt 117, leány pedig 122. Meghalt 224 egyén, fiu 121, nő 103. Az eredmény tehát a nőkre nézve semmiesetre sem valami kecsgetető, mivel az ujszülöttek és a meghaltak számát összevéve, a nők, ugy a születéseknél, mint a halálzásoknál forban vannak. Az évi különbség mindössze az igaz hogy csak 24, azonban ha ilyen irányban haladunk Angolországot alighanem utólérjük, már pedig ez országról tudva van, hogy minden férfire két, sőt három nő is jut. A törvénytelen gyermekek száma 22 volt, a melyből csak 13-at ismertek el.

Érdekes esküvő. Erdő-Szt.-Györgyön a napokban egy család négy tagja esküdött meg egy napon. Fülöp Péter véckei lakós, aki özvegyember, ujra asszonyt vitt a házhoz és azon a napon esküdött meg leánya s két fia is. Mind a négy lakodalom egy házban folyt le.

Székely katonák Amerikában. A napi lapok csak a napokban hozták azt a meglepő hirt, hogy az angolok a burok ellen székeleyeket toborzanak hadseregük számára. A kik felesküsznek nyolczszáz forint foglaltot kapnak és rögtön küldik Dél-Afrikába

hogy küzdjenek a burok ellen. Természetesen mindenki kételkedve fogadta a hihetetlenül hangzó hirt és mi illetékes helyről nyert információink alapján kijelenthetjük, hogy az egész egy minden alapot nélkülöző koholmány. A szomszédos Nagy-Küküllő vármegye két községében valami ismeretlen utazók csakugyan emlegettek valami effélé, de természetesen minden eredmény nélkül. Vármegyénkben, hogy ha akarták is azt próbálni mennyire nem volt eredménye eklatánsul bizonyítja az, hogy a mult évben mindössze csak 3 idősebb rendű szt.-erzsébeti lakós vándorolt Amerikába.

Halálozás. Folyó hó 3-án hunyt el életének 25-ik, házasságának 6-ik évében *Kiss* Gáborné szül. szárazajtai *Barra* Róza. A megboldogult szerető házastárs, példás gyermek és testvér földi maradványát ma délután fél 3 órakor helyezik örök nyugalomra a ref. temetőben. Halálát férje *Kiss* Gábor kir. p. ü. igazgatósági szemellenőr, továbbá szülői, testvérei és számos rokon gyászolja.

A Nőegylet fillérestélya. A helybeli jótékony nőegyesület ezidei első fillérestélya, a választmány határozatából — amint említettük — nem szombaton, hanem szerdán este, azaz 9-ikén lesz. *Doros* Iláska és *Félegyházi* Mariska rendezik a következő programmal: Vörösmarty „Szép Ilonkája“ élőképekben, zenekíséret mellett bemutatva. Magát a költeményt *Lányi* Erzsike interpretálja. A tablókban részt vesznek: Szép Ilonka: *Madarász* Beatrix, Hollós Mátyás király: *Fodor* Boldizsár, Peterdi: *Ivaskó* Sándor; *Pap-Zakor* Endréné, *Daróczi* Ilona, *Piskóti* Jolán, *Lányi* Rózsika, *Pál* Juliska, *Felméri* Gábor, *Molnár* Imre, *Sebestyén* Sándor, *Varga* Dezső, *Félegyházi* Ernő stb. részint főuri, részint közép és népies viseletekben, mint nép és udvari kíséret. Végül *Zakariás* Margitka énekel a *Szilágyi* Sándor és *Felméri* Gábor hegedűkíséretével.

Dr. Gyarmathy Dezső polgármester fegyelmi ügye — mint értesülünk — m. hó 29-én jött le a minisztertől, aki az elsőfoku ítéletet, az abban felhozott indokok alapján, egészében helyben hagyta. Ezzel tehát befejezést nyert ez ügy is.

Egy utas véleménye Sz.-Udvarhelyről. Egy kerékpáros turista a Kolozsvárt megjelenő *Erdély* cz. lapban így emlékezik meg városunkról: Az E. K. E. vendéglőben béreltünk lakást. Annyi bizonyos, hogy itt az embert nem fogadják valami humanitással, sőt a szolga személyzet egy cseppet sem igyekezett eltitkolni, hogy legkevesbbé sincs ingyére az éjjeli vendég. Zugolódással, ajtócsapdosással nyitottak szobát, pedig úgy vettem észre: az általunk lefoglalt szobákon kívül még csak egy volt lefoglalva. A *borsos* számla lattára hivatkoztunk az E. K. E. tagjainak nyújtott kedvezményeikre. A pincér nem akart tudni róla, neki ilyen rendelet rem adatott; a vendéglős ur nincsen itthon, ő nem tartozik leszámolni semmiféle százalékot. De igenis tartozik — mondottuk — ha egyszer kifüggeszti ajtajára az „E. K. E. turista szállója“ táblát. Nem lévén több kifogás, a 2 szoba, 2 vacsora és ugyanannyi reggeli árából leszámította a már egyszer más vendég által meggyújtott és egyharmad részben elfogyasztott gyertya árát — 30 fillért. Kár volt ott hagyni a gyertyát, még megizetteti esetleg egy harmadik vendéggel is a 30 fillért. 26-án (1899. aug. 26-ikáról van szó) a reggel 4 órai indulást ismét csak az eső, e kérlelhetetlen ellenségünk miatt voltunk kénytelenek 8 órára halasztani, de elindulásunk előttelőbb megnéztük Székely-Udvarhely nevezetesebb épületeit. *Nagyon rideg városnak tartom Udvarhelyt* szük utczáival, meglehet, hogy az első benyomás csal, de úgy tűnt fel előttem, mint egy londoni külváros. Közöltük ezen sorokat az Erdély 1900. évi 11—12. száma mellékletének 18-ik lapjáról, hadd vegyék tudomásul — a kiket illet.

Az Udvarhelymegyei Tanító-Egylet huszonöt éves történetét állította össze Szász F. tanító. A kulturának szerény barczosai 25 éve már, hogy itt vármegyénkben együtt munkálkodnak, 1870—1899-ig, amely idő alatt minden eszközt felhasználtak arra, hogy tanítónak és tanítványnak egyaránt kedvessé tegyék a nehéz munkát. 1870-ben *Kozma* Ferencz, *Sándor* Domokos és *Sándor* Mózes lelkes fáradozásaikkal teremtettk meg az egyletet. Igen helyesen cselekedett a tanító-egylet, amidőn a történetébe vágó nevezetesebb mozzanatakat így egy könyvbe foglalva, közreadta. A könyvet nem volt alkalmunk látni s így arról hosszabb ismertetést nem adhatunk. Ara 2 kor. és megszerezhető Székelyudvarhelyen *Lázár* Józsefnél, H.-Okládon *Bedő* Józsefnél, M.-Hidegkúton pedig *Sándor* Lajosnál.

Az udvarhelymegyei gazdasági egyesület f. hó 8-án délután 3 órakor választmányi ülést tart. Az ülés tárgyai: 1. a székelykereszturi bikavásár költségeinek megállapítása és 2. indítványok. A közgyűlés megbízásából a meghívókat dr. Domokos alispán, vál. tag. bocsátotta ki.

Az állami állatorvosok kinevezése — mint említettük — megtörtént s ezzel a legfontosabb lépés is megtétetett az ország állategészségügyének szervezésére. Az új állami állatorvosi állásra, aki az egész megyére a felügyeletet gyakorolja, Zonda József neveztetett ki, akinek irodai helyiségül az eddigi megyei 3. aljegyzői irodát engedték át.

A korcsolyázók öröme. A már nem remélt hó meghozta magával a hideget. A kopasz fák galyai között élesen sivit végig a hideg északi szél s felkavarja az ut havát. És ez most mégis örömet jelent, a korcsolyázók várva várt reménysége, a jégpálya elkészült. Az igaz, hogy ez évben abban a szomorú milióbe illeszkedik be a frissen fagyott jég, mint a megelőzőkben, hanem bizony ezért nem lehet vádolni az egyet elnökségét, amely minden tőle telhetőt elkövetett, hogy az végtére a kor követelményeinek megfelelőleg restauráltassék. Hogy ez nem sikerült, ezért kizárólag a város képviselőtestületét lehet váddal illetni, amely az egyet által a helyadás végett két évvel ezelőtt beadott kérést az azal a rövid indokolással utasította el, hogy a város jelenleg mobil állapotban van s a végrendezésig a korcsolya-egylet is várakozzék. Hát ez indoknak indok volt, de semmiesetre sem elég arra, hogy egy fejlődni akaró egyletnek így útját szegje, mert így az egyet abba a helyzetbe került, hogy a roskadozó állapotban levő pavillonját jelenlegi helyére sem tudja újra építtetni s az csendesen, észrevétlenül az enyészete lesz. Az bizony megszívlelendő állapot, hogy városunk egyetlen sportegylete, amely a tanulóifjuságnak is mintegy előíratott, ilyen mostoha elbánásban részesült, mert végtére, hogy mikor fog az a bizonyos sétatérhely kiszakíttatni, ahová a pályát átlehessen helyezni, nagyon is prekárius. — Az elnökség tehát igyekezett a körülményekhez alkalmazkodni s a meglevőt a lehetőségig élvezhetővé tenni, ami sikerült is neki. Így például az estéli korcsolyázást is behozza, minden utánfizetés nélkül; új szánt, padokat stb. szerzett be. A pályára már tegnap rá lett bocsátva a közönség, de az ünnepélyes megnyitás ma délelőtt 11 órakor fog megtörténni, amikor zene is lesz.

Iparosok fillérestélya. A Polg. önk. és segélyző egyet jan. 7-iki fillérestélyén közreműködnek: Kovács Dániel tanár felolvas, Lázárné Kádbó Róza szaval, Berkecz Erzs. czimbalom-szólót, Donáth Gyula hegedű-szólót játszik, N. N. szaval.

Post festa. Hogy pedig ismét megrovási kalandban részesítjük a vármegye hivatalos lapját, azt minden intelligens ember tudja, hogy ebben semmi különösebb és más vágy nem vezérel, mint az igazságot szolgálni, noha de gustibus non est disputandum. Az év első napja tudvalevőleg az érzelmek megnyilatkozásának és a jó kívánságok kifejezésének, kicserélésének van szentelve. A vármegye hivatalos lapjának, a Sz.-Udvarhelynek, úgy látszik ez szeget ütött fejébe, mivel újév napján közreadott számában, ha kerülő uton is, de hiven régi gyakorlatához, egy cikkekcskét adott közre, amelyben titkos érzelmeit tárja föl. De hogy a dolgot még érthetőbbé tegyük, elülről kezdjük. Ismeretes és már befejezett szomorú tény, hogy Gyarmathy Dezső polgármesteri állásából — melyről különben lapunk e számában szintén megemlékezünk — elmozdították. Hogy ennek okai, hogy mik voltak, mindnyájunk előtt ismeretesek, de máskülönbben sem tartozik ez újdonság keretébe. — Gyarmathy ügyét akkoriban a „Magyar Szó“ napilap vette pártfogásba, ami ellen természetesen senkinek sem volt semmi ellenvetése, mert hát az igazi meggyőződést bizonyos körülmények között tisztelni tartozunk. Azonban nem így voltunk a védelem hangjával, amelyet Gyarmathynak még a legintimebb barátjai is elítéltek s a „hazugság és ferdítés iskolája“ czimmal tiszteltek meg. Mindnyájunk élénk emlékezetében áll a „Neszedádé . . .!“ s ehhez hasonló szellemességekkel megspékelt cikk, amelybe a szellem olyan nyomorúsága rakodott le, hogy üres ostobaságainál fogva nem bosszantó, de szájalomraméltó erőlködés volt. Különbben, mint mondók, ezt csak azért kívántuk felemlíteni, hogy a vármegye hivatalos lapjának újév reggeli ünnepi hangulatát megvilágíthassuk. Mert t. i. ez a bizonyos lap is, amely a norma napokon a vármegye érdekeit a legszélső határig felkarolja, a

fontemlített jeles alkalommal talán ott volt a ködök között, amit lehet azért is tett, hogy sokoldalúságát az ő olvasóközönsége előtt ismételtelen bebizonyítsa. Hogy ha a követés annak idején teljesen nem is sikerült, az bizonyos, hogy a sokoldalúság bemutatását illeténél jobban eltalálta. Legalább e mellett bizonyít az a cikk, amelyben azt a Magyar Szót ajánlja olvasóinak előfizetésre, amely 4-5 hónappal ezelőtt a vármegye főispánja ellen intézett kvalifikálhatatlan támadást. Olvasóinak ajánlja — mondjuk — és kik az ő olvasói? — kérdezzük. A községi előjáróságok. Már pedig az csak egyszerű és természetes (legalább kellene hogy legyen), hogy azok az egyszerű emberek a központból várják az élet nemesebb szabályait; már pedig ha a vármegye hivatalos lapjából olvasnak olyan könnyen megtéveszthető dolgokat — ha a mult alapján meg ugyan törődnek vele — amelyben a M-Szót „az egyetlen igaz újságnak“, „a haza ellenségei ellenségének“ nevezi, „melynek szókimondását csupán az irodalmi jóízlés szabályozza“ stb.; bizony aligha eltudjuk eme szegény emberek lelki állapotát képzelni, mert végtére is nem komikus ez a dolog, de sőt elszomorító. Az igaz, hogy rendesen úgy szokott lenni, hogy a hivatalos lapot legkevésbé maguk a hivatalos körök méltatják figyelemre, de nem feledjük megjegyezni, hogy a hivatalos hirdetések közli újság a fején (?) hordja címét s ha itt mi magunk, egymásközött jól tudjuk is, hogy mit ér: a provinciában s talán a szomszéd vármegyében is furcsa szemmel kísérik azt a décharge-t, minden tárgyalosságot nélkülöző irányt, hangot. Hogy pedig jelen ujdonságnak miért adtuk a *post festa* címet, magyarázatát abban leli, hogy a vármegye törvényhatósága csak a decemberi közgyűlésében bizta meg a hirdetések ez évben is díjtalanul való közreadásával s így tehát a hivatalos laptól ezen ünnep utáni kirolanás nem is — igen nagy. Szükségesnek tartjuk végül megjegyezni, hogy e sorok megírására nem kizárólag a saját inicziatívánkból, hanem a vármegye törvényhatósági bizottságának tekintélyes tagjainak felkérésére vállalkoztunk.

Ingyenes felolvasások. A Polgári Önképzőkör nagytermében a téli vasárnap délutánokra rendszerített ingyenes felolvasások 3-ik napja ma lesz. Ugyanis délután 2 órakor a Kör nagytermében Soly-mossy Endre tanár *Az ipar történelme*-ről értekezik.

Új idők. Hetedik évfolyamába lép január elsejével Herczeg Ferencz lapja, az Új Idők. Változatlanul oda törekszik ez a gyorsan páratlan népszerűsége szert tett újság, hogy beváltsa azt a várhozást és érdemessé tegye magát arra a szeretetre, a melyet a magyar olvasó közönség hozzá fűz, s a melylyel kitüntette. Szépirodalmi, művészeti, társadalmi rovatai egyaránt élénkek, tartalmasok és változatosak. Egész csomó szép kép díszíti mindjárt az első számot is. A lehető legszebbet és érdekesebbet nyújtani ez az Új Idők programja. Az új évfolyamot Herczeg Ferencz nagyhatású regénye a „Pogányok“ nyitja meg. Ez a regény a magyarok őskorában játszódott le megírva Herczeg könnyed fényes nyelvezetével. Február havában az Új Idők értékes kivitelénél és szép ajándékkal kedveskedik olvasóinak, Valentiny „Ábránd“ című, nagy feltűnést keltett festményének színes reprodukcióját küldi meg, a mely kivitelénél és méreteinél fogva méltó díszet fogja képezni a magyar család szalonjának. Negyedévre 2 korona.

Közönség köréből *

Szélső határig.

A következő sorok közlésére kértek föl: „T. Szerkesztő ur! Egy alkalommal valamelyes ügyben azon véleményét, hogy jó még, hogy a hangereje nincsen egyformán elosztva, mivel ez esetben a tücsök igen kellemetlen állat volna — most ugyancsak fel lehetne használni. Koncz Ármin gyógyszerész úrtól a napokban egy privát levelet kaptam, amelyben arra kér, miszerint a reciprocitás elvénél fogva (már például hogy én az ő kereskedője, hentes, vagy talán épen ügyvédje vagyok) a házamhoz szükségeltető fát ő tőle vásároljam, amit annyival is inkább elvárhat, mert az ő árai a piaci árnál is jutányosabbak. Ezt Koncz ur nekem természetesen mint földbirtokos adta tudomásomra *privát uton, leragasztott levélben*. Hogy ilyent nemcsak én, de mindazok kaptak, akik ő vele szorosabb kereskedelmi összeköttetésben van-

* E rovatban helyet adunk minden csak közérdekű fel-szólalásnak, a beküldő felelősségével. Szerk.

nak, elhiszem, mert végtére is a méltányosságra hivatkozni korrekt dolog. Nagyon néztem tehát, amidőn a Székelyudvarhelynek nevezett hetilap a Koncz ur levelét, mint „különös, de legalább is szokatlanul hangzó nyiltlevelet“ pertraktál s formáliter megtámadja, pellengére állítja a magánlevél szentségét. No hát kérem ezért jó, hogy a hangereje nincs egyformán elosztva a földön, mert lám most így a tücsök kellemetlen és utálatos feltolakodását és hangjának erejét csak megmosolyogjuk. Azt hiszem azonban mégis, hogy egy magán levélnek a közreadásával az illető olyan szegénységi bizonyítványt állít ki az ő szellemi képességéről, hivatottságáról, a melyből minden egyszerű gondolkozási ember is könnyen megállapodásra jut az ítélkezés dolgában. Szó sincs róla, senki sincs megkimélve attól, hogy olykor bolondforma vágyak meg ne lepjék. Például a legki-próbáltabb altruistának is vajjon nem-e jutott eszébe, hogy jó volna legalább egyszer a nagy lutrit megütni, ha mindjárt sorsjegy nélkül is? Vagy talán — lehetőleg ingyen körutazási jeggyel — megfordulni a holdba? Vagy pedig lapot szerkeszteni izlés, előkészület nélkül? Hát jó, jó, de végtére is ha abban az újságban ilyen izléstelen bolond gombok látnak napvilágot, s a közreadás dolgában az ítélkezést a szegény községek előfizetési díján próbálják kitanulni, végtére is utálatossá válik. Végül megnyugtatóul megjegyezni kívánom, hogy ezeket a *hirlapirói* glosz-szákat gyűjtögetem, s hihetőleg rövid időn belül, szíves beleegyezésével, összegyűjtve fogom a nyilvánosságra hozni.

Szivességeért fogadja ismételen őszinte köszönetemet. Tisztelettel — y.

Nyomatott Becsek D. Fia könyvnyomdájában.

Sz. 3374—1900.
tkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A székely-kereszturi kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Tamás Zsigmond végrehajtónak Harai Andras végrehajtást szenvedő elleni 106 korona 82 fillér hátrálék tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a székely-udvarhelyi kir. törvényszék (a székelykereszturi kir. járásbírósa) területén levő medeséri 150 sz. tjkben foglalt 540/3. és 540/4. hrsz. ingatlanok 436 k., 1037 hrsz. ingatlan 58 k., 3128—3130. hrsz. ingatlanok 36 k., 3328. hrsz. ingatlan 54 k., 1854. hrsz. ingatlanok 108 k., a 151. sz. tjkben A l. 1—4, 6—8. rdsz. 779/2. 783/1. 941/4. 1285/2. 2247/6. 4030/3. 4222/3. hrsz. ingatlanoknak egy tömegben 210 koronában megállapított kikiáltási ár mellett leendő elárverezése céljából újabb határnap tűzött ki és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1901. évi január hó 24-ik napján** délelőtt 9 órakor Medeser község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartozni az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kikiáltott szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. bíróság tkvi hatósága.

Sz.-Keresztur, 1900. november 29-én.

Veress,
kir. aljbíró.

Makulatura papiros métermázsánként 7 forintért kiadohivatalunkban eladó.

2350—1900. szám.
tkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A székely-kereszturi járásbírósa mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a Székelyegyleti első takarékpénztár fiók végrehajtónak Antal Péter kőrispataki lakos végrehajtást szenvedő elleni 186 korona tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a székelyudvarhelyi kir. törvényszék (a székelykereszturi kir. bírósága) területén levő kőrispataki 180 sz. tjkben foglalt 536. 567 és 568. hrsz. ingatlanra 346 k., 643. 4 k., 1265. és 1266. 14 k., 1690/1. 4 k., 2564. 8 k., 3055. 6 k., 3165. 2 k., 3418/129. 34 k., 3479. 2 k., 3580/26. 15 k., 3914. 8 k., 4126. 10 k., 4473. 6 k., 5008. 12 k. 5606. és 5607. 20 k., 6368 2 k., 7019. 10 k., 7132/63. 27 k.

7132/278. 6 k., 1114/1. 4 k., 1505/1. 16 k., 1983/1. 8 k., 2954/2. 5 k., 3074. 16 k., 3177/2. 2 k., 3418/174. 14 k., 3497/1. 3. k., 3815. 2 k., 3926. 3927. 32 k., 4417. 18 k., 4628/175. 4 k., 5461. 8 k., 6211/2. 6 k. 6911. 6912. 9 k. 7066. 2 k., 7132/136. 13 k., 7132/391. 4 k., 7152/568. 13 k., 7132/729. hrsz. ingatlan 14 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1901. évi február hó 20-ik napján** délelőtt 9 órakor Kőröspatak község házában tartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átseglyáltatni.

Kir. járásbírósg tklvi hatósága.

Oklánd, 1900. évi október 16-án.

Veress,
kir. ajbíró.

Ujszékely (udvarhelymegyei) községben egy 4 kövű, igen jó forgalomnak örvendő vízi malom 1901. év ápril hó 24-től kiadó bérbe. — Értekezhetni Szederjes községben (Udvarhelymegye, posta- vagy sürgönyállomás Héjjasfalva) Muszka Mózses gazdatissttel.

Pártoljuk a magyar ipart!

Legjobb Csontlevélpapír
az
„Adria”

HAZAI GYARTMANY!

Versenyez a külföld elsőrendű készítményeivel

„Párisi kiállításon az „Arany érem”-mel kitüntetve.

KESZITI

Csász. és kir. udvari szállító

RIGLER JÓZSEF EDE
PAPIRMŰGYÁR RÉSZVÉNYTÁRSASÁG
BUDAPESTEN.

Kapható: Gyertyánffy Gábornál.

BARTHA ANDRÁS czipésmester

Székelyudvarhelyt,
Kossuth-u. 21. (Zálogház mellett)

Ajánlja n. é. közönség szíves figyelmébe a Kossuth-utca 21. sz. (Zálogház mellett) egész újonnan berendezett

férfi- és női készczipőraktárát és üzlethelyiségét.

A legfinomabb anyagból a legkényesebb izlésnek is megfelelően készít kellő gyorsasággal, tartóssággal, pontossággal, jutányos árak mellett férfi-, női és gyermekczipőket. Sokoldalú tapasztalataira támaszkodva, a n. é. közönség bizalmát és megrendeléseit kéri.

Orvosi tekintélyek által kipróbált s nagyobb kórodákban kitűnő sikerrel használt külszer a

REUMA-SZESZ

biztos és kiváló gyors hatású készítmény, csúsz. reuma, ischias stb. ellen.

Hatása meglepő, amennyiben gyakran még a legidültebb készítmény és csúszfajdalmakat is már néhány szori bedörzsölésnél teljesen megszüntette.

Fog- vagy fejfájást 5 perc alatt megszüntet

Egy üveg ára használati utasítással: — 1 kor., erősebb 2 kor. 40 fl.

Kapható csaknem az összes gyógyszerárakban. Postán utánvétellel, vagy a pénz előzetes beküldése után küldi a készítő:

WIDDER GYULA gyógyszerész
S.-A.-UJHELY.

Főraktárak Budapesten:

Török József gyógyszerárakban, Király-u. cza 12. és az Eger féle „Nador-gyógyszertár”-ban, Váci-körút 17.

Sz.-Udvarhelyen: Solymossy János és Sz.-Keresztúron: Lengyel Samu gyógyszerárakban.

Számtalan közönségi és elismerő levél. Bámulatos gyógyszeredények.

Szederjes község (Udvarhelymegye) határán lévő Erdőben mintegy 1000 db 20–25 cm. vastagságú cserefa eladó. — Értekezhetni Muszka Mózses gazdatissttel Szederjes (levél vagy sürgöny-állomás Héjjasfalva).

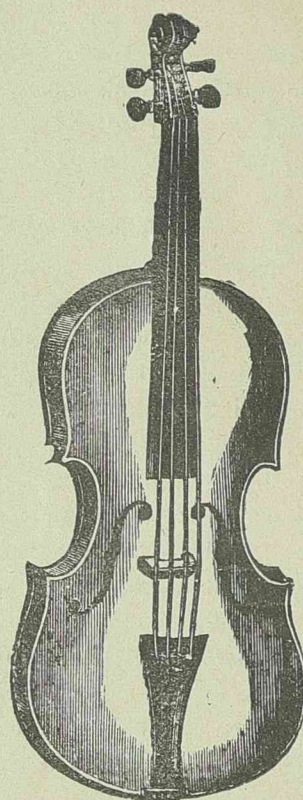
Kitüntetés:

Arany éremmel az 1900. párisi világkiállításon az összes versenyzők között a hangszerek csoportjában. Hadsereg szállításért ezüst éremmel.

STOWASSER J.

cs. és kir. udvari hangszergyáros,
a cs. és kir. hadsereg és m. kir. honvédség egyedüli szállítója

BUDAPEST, II., Lánchíd-utca 5.

Iskolai és mesterhegedűk vonóval.
Gordonkák vonóval.
Nagybőgők vonóval.
Fuvolák.
Szárnykürtök.
Ősi magyar tárogató szabadalmazva.
Czimbalmak.
Elpusztíthatlan, erős hangú harmonikák.
Egy finom hegedű vonóval és tokkal 7 frt.
Templomi és más zenekarok részére szükséges fúvó- és vonó-hangszerek előnyös fizetési feltételek mellett, legjutányosabb árban szállítanak.
Községi dobok a legjutányosabb árakban.

Nagy képes árjegyzék ingyen és bérmentve. Harmonika árjegyzék külön kérendő.

Magyarország legnagyobb

fúvó-, vonó- és ütő-hangszergyára

Szám 9000—1900.
szb.

Másolat.

Faeladási hirdetmény.

Udvarhelyvármegyében, Patakfalva község határán fekvő, a patakfalvi közbirtokosság, ev. ref. egyház és papi hivatal, ev. ref. tanítói hivatal és községi iskola tulajdonát képező erdőkből 4326 kat. holdnak minégy 1530 m³ vastagabb, 707 m³ vékonyabb tölgy mufa és 1313 m³ tölgy tűzifa, egy évi kihasználási idő tartama mellett, 1901. évi január hó 16-án d. u. 3 órakor Patakfalva község házában, minthogy az első árverés nem sikerült, nyilvános szóbeli árverezéssel el fog adatni. — Kikiáltási ár 22,269 korona, minek 10%-a bánatpénz.

Utóajánlatok figyelembe nem vétetnek.

Az árverezési feltételek a székelyudvarhelyi m. kir. erdőgondnokságnál és az udvarhelyi főszolgabírói hivatalnál megtekinthetők.

Székelyudvarhelyt, 1901. évi január hó 1-én.

Dr. Demeter, jár. főszolgabíró.

„Afroditin” Csak nőket érdekelhet e szenzációs felfedezés! mellszépítő, a háremhölgyek csodahatású laurus-írja, mely visszavarázsolja a női kebel elvesztett ifjui üdeségét, ruganyos teltségét. A testbőrt bársony-lágyágúvá és selyemfényűvé varázsolja. Ezen csodahatású ír gyógynövényekből készül, tehát semmiféle ártalmas anyagot nem tartalmaz. Egy téglár ára használati utasítással 4 korona. Törvényesen védve. A pénz beküldésével vagy utánvétellel megrendelhető a „Stearoptinum” laboratóriumában: Budapest, VII. kerület, Mexikói-út 88. szám.

„STEAROPTINUM”

Budapesten a katonaságnál orvosilag rendelve.

Biztosan gyógyítja s a fájdalmat rögtön csillapítja bármily sebeknél: vágás, zúzódás, égés, fagyás, mindenféle kelevény, a női emlők gyuladása és gyűlése, a titkos betegségek, kiütések stb.

Egy adag ára használati utasítással együtt 2 korona.

A hatásáért kezességet vállal, a mi ha elmaradna, — a pénzt visszaszolgáltatja a „Stearoptinum” laboratóriumában. A pénz beküldésével vagy utánvétellel megrendelhető a „Stearoptinum” laboratóriumában

Budapest, VII. ker., Mexikói-út 88. II. 25.